

Mark Tusindgylden

Centaureum erythraea

Det navn har den fået efter en græsk kentauer, Chiron, der siges at have opfostret lægeguden Asklepios.

Hvorom alting er, der er tale om en spinkel et til toårig plante, der vokser på en kantet stængel, ved kysten, hvor søen slår ind.

Den stammer fra Sydeuropa.

Den glatte ugrenede stængel vokser frem af en bladrosset på jorden og krones af en lyserød kvast af flade blomster, hver med fem kronblade.

Blomstringen finder sted sidst på sommeren. Frugten er kapsler med mange frø.

Roden er trævlet og har ligesom den tørrede plante været brugt til at erstatte humle i øllet.

Tusindgylden har været brugt både i human- og veterinær medicin mod alverdens skavanker: malaria, gigt, sygdom blandt grisene og kuller hos hesten samt mange flere.

En håndfuld i øllet skal kunne erstatte humlen.

I 1400-tallet kaldtes den 'dusen guilen ørth' idet man havde oversat det latinske fornavn lidt misforstået.

Navnet blev hængende, så man umiddelbart ville forvente en plante med mange små gule blomster.

I nogle ældre opskrifter på medicin, skal 'tusindfryd' forstås som 'tusindgylden.'

Blomster af tusindgylden blev udtrukket i snaps og indgår i visse opskrifter på mavebitter.

Planten kan bruges til at farve tøj med. Lærred bliver grøngult eller brunt, hvis det koges med køkkensalt.

Bruger man alun er resultatet citrongult.

Lærred behandlet med tusindgylden skal efter sigende holde lusene væk.